

LL. VENTOS

del 7 juny a 7 juliol 1977

SI ENTY

Amb aquesta exposició es comença una nova etapa en la vida professional d'aquest jove pintor. Una etapa en la qual ha d'ensenyar davant del públic i la crítica, les seves realitzacions i és de suposar que aquest enfrontament i aquest presentar-se no deu ésser gens fàcil quan és per primera vegada, ja que tant el públic com la crítica desconeixen en aquests moments l'autor, ja que encara no els ha donat temps d'haver-se après el llenguatge que en aquest cas ell utilitza, a la vegada que ignoren tot allò que ens vol comunicar.

En aquest cas concret, em toca a mi, experimentar aquest primer enfrontament i parlar sobre el treball presentat.

En tota obra "artística" es dona sempre, conscientment o inconscient, un doble nivell: el formal i el comunicacional; i tant l'un com l'altre, van indissolublement lligats a la nostra història i a la nostra realitat.

En el primer d'aquests aspectes, en el formal, es combina la ratlla gruixudament perfilada, amb els elements tals com el raspat i el gotejat, així com l'ús, no constant, d'elements cal·ligràfics molt pròxims en ocasions a l'automatisme que el surrealisme ens va llegar.

Per altra banda, hi hauria la gamma cromàtica utilitzada i que podria venir definida per una llei binomial en la qual s'oposen i complementen negres i blaus, blaus i verds, negres i blancs,...

En general, els tons utilitzats són obscurs i existeix una excepció constituïda per una sèrie d'obres de petit format en les quals si bé se segueix donant aquest binomi, s'aplica en ocasions una llei que podríem qualificar de trinomial.

En el segon dels aspectes ressenyats, el comunicacional, la seva obra manifesta molt clarament un retop de certes situacions de la nostra actual societat per a traslladar-nos, per una banda, a tot un món de fantasia, no sempre grat i confortable, ple d'esperit crític; aquí hi ha per exemple, els seus antropomòrfics animals, d'estranyes crítiques i acusadores mirades. En un altre grup d'obres, la crítica, sense pal·liatius, tenen un caràcter molt més amable en aparença. Em refereixo en aquest últim punt, aquestes obres de petit format, en les quals hi ha una indubtable vinculació amb algú que avui, tal vegada s'oblida: la cosa popular.

L'obra d'en Lluís Ventós deixa en aquest moment d'ésser quelcom privat i personal per a transformar-se en un element comunicacional i testimonial del nostre present.

Si el missatge i la tècnica utilitzada són vàlids, és quelcom que hauran de dir-ho Vtès., prèviament tenint en compte el missatge de l'obra exposada.

Imma Julian
Barcelona, maig del 1977

'ESTUDI I'
104 x 74 cm.

"ELEMENT 1"
70×50 cm.

"CUC"
70×50 cm.

"ELEMENT 2"
65×50 cm.

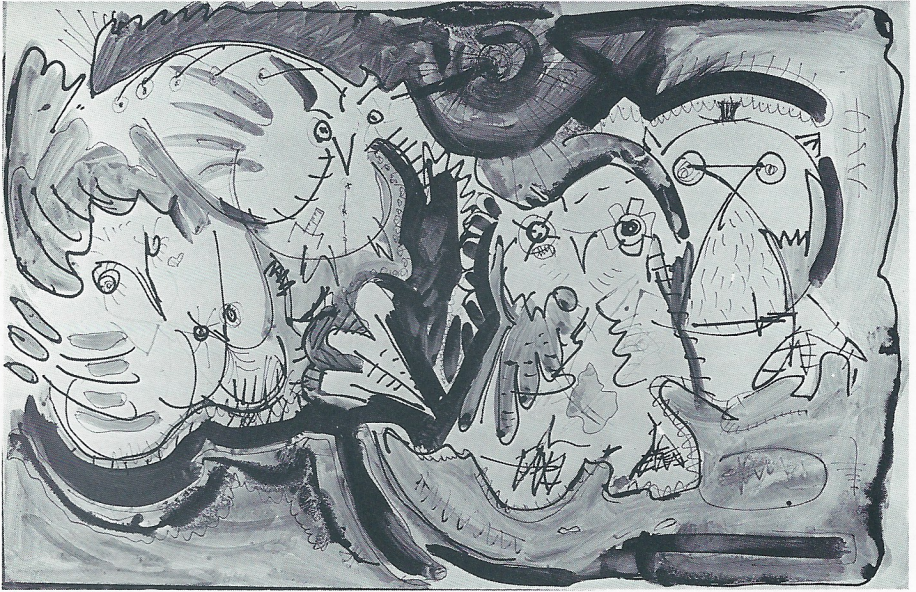
"ORNIT"
52×47,5 cm.

"MUSSOL"
55×50 cm.

"NIU"
65×50 cm.

"OCELLS I ALTRES" 100x65 cm.

"ESTISORES" 100x65 cm.

Diseny i Impresio : Impubli s.a. Granollers

Fotografia : Joan E. Prat i Miquel Vilaplana

SENY - Alta de Gironella, 54 - Barcelona 17 - Tel. 230 40 19 - tardes 5 a 9.